

دعا هفتم صحیفه سجادیه در پیش آمدهای ناخوشایند و هنگام غم و اندوه

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مُهِمَّةٌ أَوْ نَزَلَتْ بِهِ مُلِمَّةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ

از دعاهای امام علیه السلام است هنگامی که مهمی برایش رخ می داد، یا حادثه ای بر او نازل می شد و هنگام رنج و اندوه

يَا مَنْ تَحَلُّ بِهٖ عُقْدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يَفْتَأُ بِهٖ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ

ای خداوندی که گره کارهای فرو بسته به تو گشوده می شود و سختیها به تو آسان می گردد، ای خداوندی که از تو خواهند رهایی از تنگناها را

ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَمَضَتْ عَلَيَّ
إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ

و یافتن آسودگی را به قدرت تو دشواری خوارمایه گردد و به لطف تو اسباب کارها ساخته آید. قضا به قدرت تو جاری است و هر چیزی بر وفق اراده تو پدید آمده است:

فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ

به مشیت تو فرمانبر است و به گفتار آمرانه اش نیاز نیست، به اراده تو بازداشتنی است و به گفتار بازدارنده اش نیاز نیست.

أَنْتَ الْمَدْعُورُ لِلْمَهْمَاتِ وَأَنْتَ الْمُفْرَعُ فِي الْمَلَمَّاتِ لَا يَتَدَفَعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ

تویی آن که در مهمات بخوانند و در سختیها به او پناه جویند. هیچ بلایی از سرما نرود جز آنکه تو اش برانی و هیچ اندوهی از دل ما رخت نبندد مگر آنکه تو اش از میان برداری.

وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدَّ تَكَادَنِي ثِقْلُهُ وَالْمَبِي مَا قَدَّ بَهْظَنِي حَمْلُهُ

ای پروردگار من، بر من محنتی رسیده که بار گرانش مرا از پای در آورده است و به رنجی در افتاده ام که بر خود هموار نتوانم کرد.

وَبِقُدْرَتِكَ أُوْرِدْتُ عَلَىٰ وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتُ إِلَيْكَ

تو خود به قدرت خویش آن محنت و رنج بر من وارد آورده ای و به سوی من روانه داشته ای.

فَلَا مُصَدِّرَ لِمَا أُوْرِدْتُ وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتُ وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتُ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتُ

آنچه را تو وارد آورده ای کس بازگرداندن نتواند و آنچه را تو روانه داشته ای کس دفع نتواند و آن در را که تو بسته ای کس گشادن نتواند و آن در را که تو گشاده ای کس بستن نتواند.

وَلَا مُيسِّرَ لِمَا عَسَرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ

چون کسی را به رنج افکنی کس راحتش نرساند و چون کسی را خوار داری کس عزیز نگرداند.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَأَكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ

پس درود بفرست بر محمد و خاندانش. ای پروردگار من، به فضل خویش در آسایش بر من بگشای و به قدرت خویش سطوت اندوه را بر من بشکن

وَأَنْبِئِي حُسْنَ النَّظْرِ فِيمَا شَكَّوتُ وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ

و در آنچه زبان شکایت گشوده‌ام به رحمت نظر کن و مرا حلاوت استجابت در هر چه خواسته‌ام بچشان

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا هَيِّنًا وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحَيًّا

و از نزد خویش رحمتی و گشایشی خوشگوار بر من ارزانی دار و راه رهایی در پیش پای من بگشای.

وَلَا تُشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ عَنِ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ

چنان مکن که به سبب اندوه از انجام دادن فرایض و مستحبات تو بازمانم،

فَقَدْ ضِقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذُرْعًا وَامْتَلَأْتُ بِحِمْلِ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا
مُنِيتُ بِهِ

که من ای پروردگار، در برابر این محنت که بر من وارد آمده بی طاقتم و پیمانہ شکیباییم از آن اندوه که نصیب من گردیده اینک لبریز است. تنها تویی که توانی آن اندوه را از میان برداری

وَدَفْعِ مَا وَقَعَتْ فِيهِ فَأَفْعَلُ بِكَ ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و آن بلا را که بدان گرفتار آمده ام دفع کنی. پس مرا از بند بلا وارهان اگر چه شایسته آن نباشم. یا ذا العرش العظیم.